

اثر برهمکنش تراکم سوروف (*Echinochloa crus-galli*) و مقادیر

نیترژن روی رشد و عملکرد برنج در کوشکک، استان فارس*

Interaction effect of barnyardgrass (*Echinochloa crus-galli*) densities and different levels of nitrogen fertilizer application on growth and yield of rice in Kushkak, Fars Province

سیدعبدالرضا کاظمینی و حسین غدیری**

بخش زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

پذیرش ۸۳/۱۰/۱۵

دریافت ۸۲/۱۰/۱۰

چکیده

به منظور بررسی اثر تراکم‌های سوروف و برنج و چگونگی تاثیر آنها بر رشد و عملکرد برنج در سطوح مختلف کود نیترژن مطالعه‌ای در سال زراعی ۱۳۷۶-۱۳۷۷ در مزرعه ایستگاه تحقیقات دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز (کوشکک) انجام شد. در این مطالعه تاثیر ۵ سطح تراکم علف‌هرز سوروف (صفر، ۲۰، ۳۰، ۴۰ و ۴۰ بوته در مترمربع) بر برنج رقم چمپا کامفیروزی در چهار سطح مختلف کود نیترژن (صفر، ۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ کیلوگرم نیترژن خالص در هکتار) و دو سطح فاصله بوته برنج (۲۰×۲۰ و ۲۵×۲۵ سانتیمتر) در قالب طرح کرت‌های دو بار خرد

* بخشی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول ارائه شده به دانشگاه شیراز

** مسئول مکاتبه

شده بررسی شد و نتایج مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. از بین اجزای عملکرد برنج،

تعداد پانیکول در هر بوته و تعداد دانه در هر بوته بطور معنی‌داری افزایش یافت. با افزایش تراکم سوروف عملکرد دانه کاهش یافت. با افزایش کود نیتروژن، عملکرد دانه برنج افزایش یافت اما بین سطوح ۸۰ و ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. با اضافه شدن کود نیتروژن کارایی کود کاهش یافت، یعنی افزایش تراکم سوروف موجب کاهش بهره‌وری برنج از نیتروژن اضافی شد. بنابراین افزایش کود نیتروژن نه تنها قادر نیست اثر منفی رقابت علف‌هرز سوروف را رفع نماید بلکه باعث افزایش قدرت رقابت علف‌هرز نسبت به گیاه زراعی می‌شود. در واقع کاهش عملکرد دانه برنج، بیشتر تحت تاثیر تراکم علف‌های هرز قرار می‌گیرد تا کمبود کود نیتروژن.

واژه‌های کلیدی: رقابت، سوروف، نیتروژن، تراکم

مقدمه

علف‌های هرز، سریعتر از گیاهان زراعی رشد نموده و مواد غذایی قابل دسترس را آسانتر و بهتر جذب می‌کنند در نتیجه یک رقیب غذایی برای گیاه زراعی محسوب می‌شوند (Fletcher 1983). با توجه به اینکه در بخش عمده‌ای از مرحله رشد، گیاه برنج بصورت غرقابی است، بدین جهت رقابت علف‌های هرز غیر آبدوست در مزرعه برنج چشمگیر نیست. علف‌هرز آبدوستی مثل سوروف (*Echinochloa crus-galli* L.) که گیاهی یکساله و پر پنجه است خسارات قابل توجه و شدیدی به مزارع برنج در تمام نقاط جهان وارد می‌کند (Luh 1991).

سواين (Swain 1987) طی آزمایشی دریافت که حضور تعداد ۱ تا ۵ بوته سوروف در یک فوت مربع باعث کاهش عملکرد دانه برنج از ۱۸ تا ۳۵ درصد می‌گردد و تعداد ۹ بوته آن قادر است عملکرد دانه برنج را در تراکم‌های کم تا ۵۷ درصد کاهش دهد. آَبمو (Abamu 1995) طی آزمایشی در تراکم‌های صفر، ۲۰ و ۴۰ بوته سوروف در مترمربع نشان داد که زمان رشد علف‌هرز نسبت به عامل تراکم، اهمیت بیشتری دارد، بطوری که چه در تراکم بالا و چه تراکم پایین علف‌هرز، در صورتی که دیر رشد کرده باشد اثر معنی‌داری روی عملکرد نگذاشته بود. سوراجیت و دی‌دتا (Surajit & DeDatta 1981) در تایوان گزارش کردند کاهش عملکرد برنج

Archive of SID

ناشی از علف‌هرز سوروف حدود ۸۵ در صد بوده است و آلودگی علف‌هرز به میزان ۱۰۰ تا ۲۰۰ بوته در مترمربع عملکرد دانه را ۴۶ تا ۵۱ در صد کاهش داده است. گوردن و الیور (Gorden & Oliver 1993) طی آزمایش ۲ ساله در مزرعه دریافتند که کاهش عملکرد سویا تابع تراکم سوروف است و در این رابطه پیش‌بینی‌های کاهش عملکردی در حدود صفر تا ۷۸ درصد برای تراکم‌های ۱ تا ۵۰۰ بوته سوروف در هر مترمربع ردیف نمودند. متوسط کاهش عملکرد به ازاء هر بوته سوروف برای تراکم‌های صفر تا ۱۵۰ بوته سوروف در هر متر طولی ردیف ۲۵٪، درصد بود. در ضمن برای تراکم‌های ۴۲، ۱۱۰، و ۲۵۰ بوته سوروف در هر متر طولی ردیف به ترتیب کاهش عملکردی معادل ۱۰، ۲۵ و ۵۰ درصد بدست آمد و در عین حال رقابت درون گونه‌ای بین بوته‌های سوروف بوجود آمد.

بیسواس و ستار (Biswas & Sattar 1991) طی آزمایشی با فاصله نشاء کاری ۲۰×۲۰ سانتیمتر و هشت تراکم علف‌هرز سوروف نشان دادند که کارایی استفاده از نیتروژن در زمان رقابت برنج با علف‌هرز کاهش می‌یابد. آنها نشان دادند که نیز با افزایش تراکم علف‌هرز، برنج نیتروژن کمتر و علف‌هرز نیتروژن بیشتری جذب کرده بطوریکه این کاهش عملکرد در ۲۰ بوته علف‌هرز در مترمربع ۱۳ درصد بوده و در ۴۰ بوته به ۱۷ درصد می‌رسد.

لیاگاس و همکاران (Liagas & et al. 1987) طی آزمایشی دریافتند که کارایی کود نیتروژن در میزان کم در شرایط عدم حضور علف‌های هرز بیشتر می‌باشد. کاربرد سه مرحله‌ای کود نیتروژن نسبت به دو مرحله‌ای در کرت‌های کنترل شده و کنترل نشده علف‌هرز باعث افزایش ارتفاع گیاه برنج شد. مصرف ۱۰۰ کیلوگرم بذر در هکتار و تقسیط کود در ۲ نوبت باعث کاهش وزن علف‌هرز گردید. اضافه کردن بذر به میزان ۲ برابر مدیریت مصرف کود را بی‌اثر نشان داد. با کنترل علف‌های هرز کارایی تقسیط کود نیتروژن مخصوصاً در ارقامی که واکنش خوبی به نیتروژن نشان می‌دهند به حد مطلوب خود رسید. بدون کنترل علف‌هرز، عملکرد دانه بدون توجه به مدیریت تقسیط کود نیتروژن پایین بود و در صورت کنترل علف‌های هرز، کاربرد ۳ قسمتی کود عملکرد بیشتری نسبت به کرت‌های کود نخورده ایجاد کرد. آبمو (Abemu 1995) طی آزمایشی دریافت که عملکرد دانه برنج به، نیتروژن، تراکم و زمان رشد علف‌های هرز عکس‌العمل نشان داده و بیشترین عملکرد در میزان مصرفی ۱۵۰ کیلوگرم

نیتروژن در هکتار بدست آمد. درحالیکه زمانی که علف‌های‌هرز، در تراکم بالا زود رشد کرده و میزان مصرف کودنیتروژن ۹۰ کیلوگرم در هکتار بود بیشترین عملکرد بدست آمد. در میزان ۳۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و در شرایط رقابت با علف‌های‌هرز، این کاهش عملکرد از طریق کاهش تعداد پانیکول به بیشترین مقدار خود رسید. *زیمدال* (Zimdahl 1980) دریافت که بعضی از علف‌های‌هرز نسبت به گیاهان زراعی معمولاً "کودهای شیمیایی را سریعتر و به مقدارنسبتاً بیشتری جذب می‌کنند که این باعث کاهش مقدار کود قابل جذب برای گیاه زراعی می‌شود. با این حال علف‌های‌هرز نسبت به عناصر غذایی واکنش نشان می‌دهند که سبب افزایش قدرت رقابت آنان می‌گردد. از این رو افزایش مقدار کود شیمیایی برای گیاه زراعی ممکن است سودی در بر نداشته باشد مگر در جایی که تراکم علف‌هرز کم است. در غیاب علف‌های‌هرز افزایش کود باعث افزایش عملکرد گشته و در حضور علف‌های‌هرز نیز بطور کلی با افزایش کود، عملکرد افزایش پیدا کرده اما این افزایش در کرت‌هایی که علف‌های‌هرز حضور ندارد نسبت به کرت‌هایی که علف‌های‌هرز وجود دارد بیشتر می‌باشد. در جایی که کنترل علف‌های‌هرز ضعیف است این احتمال دارد که کارایی کاربرد کود نیتروژن در بسیاری از سطوح، پایین‌تر از آن حدی باشد که برای تولید حداکثر عملکرد لازم است. هدف از این مطالعه بررسی اثر تراکم‌های سوروف و برنج و مقادیر نیتروژن بر رشد و عملکرد برنج بود.

روش بررسی

این مطالعه در سال ۱۳۷۷ در مزرعه تحقیقاتی مرکز تحقیقات دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز واقع در کوشک بصورت آزمایش کرت‌های دوبار خرد شده با ۳ تکرار اجراء شد. خاک محل آزمایش از نوع رس با درصد ماده آلی ۰/۶۶۵٪ و کل نیتروژن ۰/۰۶۷۵٪ و هدایت الکتریکی ۷۴۵/ میلی‌موس می‌باشد. در این آزمایش فاکتور اصلی کود نیتروژن در چهار سطح صفر، ۴۰، ۸۰ و ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار که از منبع اوره تأمین شد و فاکتور فرعی شامل فواصل کاشت برنج و فاکتور فرعی - فرعی شامل تراکم‌های مختلف سوروف بود. تراکم سوروف شامل پنج سطح صفر، ۱۰، ۲۰ و ۳۰ و ۴۰ بوته سوروف در مترمربع و فواصل بوته برنج شامل ۲ سطح ۲۰×۲۰ سانتیمتر، ۲۵×۲۵ سانتیمتر بود که بترتیب معادل ۱۶ و ۲۵ بوته در

مترمربع بود. علت انتخاب فواصل مساوی بین ردیف و روی ردیف بخاطر دریافت حداکثر ممکن تشعشع در اولین فرصت جهت افزایش عملکرد بود. قبل از انجام عملیات تهیه زمین نمونه برداری از عمق صفر تا ۳۰ سانتیمتری خاک جهت اندازه گیری مقدار نیتروژن خاک بعمل آمد. عملیات تهیه زمین شامل زمین اصلی و زمین خزانه بود. عملیات تهیه زمین خزانه چند روز قبل از خیس کردن و جوانه زنی بذر صورت گرفت. این عملیات با عملیات تهیه زمین اصلی مشابه و شامل شخم، دیسک، لولر و شخم شلک (شخم با کمک دستگاه تیلر) بود. قبل از شخم شلک کود فسفات از منبع سوپر فسفات تریپل به میزان ۴۵ کیلو گرم در هکتار P_2O_5 در زمین بطور یکنواخت و کود نیتروژن در ۳ نوبت، یک سوم ۵ تا ۶ روز بعد از نشاءکاری (۵ تیرماه)، یک سوم در زمان حداکثر پنجه زنی (۱ مرداد) و یک سوم آخر در هنگام گلدهی (۲۷ مرداد) در کرتها پخش شد. زمان نشاءکاری (۱ تیرماه) هنگامی بود که ارتفاع گیاه برنج در خزانه به ۲۰ تا ۲۵ سانتیمتر رسیده بود، میزان بذر مصرفی ۱۰۰ کیلو گرم در هکتار، و رقم مورد استفاده، کامفیروزی از نوع چمپا محلی بود. ابعاد کرتها ۳×۳ متر بود. اعداد و ارقام بدست آمده با استفاده از برنامه کامپیوتری MSTATC مورد تجزیه واریانس قرار گرفته و میانگینها به وسیله آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ مقایسه گردیدند. تست نرمالیتی با آزمون بارتلت انجام گرفت و به دلیل هموزن بودن داده ها آنالیز واریانس روی داده های اصلی صورت گرفت. برای رسم نمودارها و جدولها از برنامه های گرافیکی HARVARD GRAPHIC, QUATTROPRO و WINWORD استفاده گردید.

نتیجه و بحث

تعداد پنجه برنج

حداکثر تعداد پنجه در بوته برنج در تیمار بدون علف هرز و ۸۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و حداقل تعداد پنجه در تراکم ۴۰ بوته سوروف در مترمربع و بدون کود نیتروژن بدست آمد (جدول ۱). نتایج حاصل از آزمون دانکن نشان داد که با افزایش تراکم سوروف، تعداد پنجه در هر بوته برنج، کاهش پیدا نمود که این کاهش از صفر به ۱۰ و از ۱۰ به ۳۰ بوته سوروف معنی دار بود. بورما (Boerema) و مک دونالد (McDonal) طی آزمایشی دریافتند که به دلیل

رقابت علف‌هرز سوروف با گیاه زراعی برنج، پنجه‌زنی بطور معنی‌داری کاهش یافت. همچنین سواين (Swain) گزارش کرد که علف‌هرز سوروف پنجه‌زنی برنج را بطور معنی‌داری کاهش می‌دهد.

جدول ۱- اثر بر همکنش تراکم علف‌هرز سوروف و نیتروژن بر تعداد پنجه برنج

Table 1. Interaction effect of weed density and nitrogen on rice tiller number.

MEAN	نیتروژن (کیلوگرم در هکتار)				تراکم سوروف
	120	Nitrogen (kg/ha)		0	(بوته در متر مربع) weed density (plant/m ²)
		80	40		
20.8A	22aA	23aA	20.2abA	18.2bA	
18.9B	20.5aA	20.4aA	17bB	17.6bA	
18.1B	17.9abB	20.3aAB	16.5bB	17.8abA	
16.5C	18.2bA	16.8abC	15.7abB	15.1bAB	
15.2C	17.5aB	18.6 aBC	12.4bC	12.2bB	
	19.2a	19.8a	16.4b	16.2b	MEAN

میانگین‌های دارای حروف مشابه کوچک در هر ردیف و حروف مشابه بزرگ در هر ستون براساس آزمون دانکن (5%) اختلاف معنی‌داری ندارند.

Means with similar small letters within each row and similar large letters within each column are not significantly different (Duncan5%).

با افزایش میزان نیتروژن، از صفر به ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار، تعداد پنجه در هر بوته برنج افزایش پیدا نمود (جدول ۱). افزایش کود نیتروژن، از صفر به ۴۰ کیلوگرم در هکتار و نیز از ۸۰ به ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار هیچگونه اختلاف معنی‌داری در تعداد پنجه هر بوته برنج ایجاد نکرد. در واقع میزان بهینه نیتروژن مصرفی، ۸۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار می‌باشد که بطور معنی‌داری تعداد پنجه را افزایش داده است و مصرف بیشتر کود در میزان ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار باعث کاهش کارایی نیتروژن اضافی گردید. *تاناکا* و همکاران (*Tanaka et al.*) نشان دادند که پنجه‌زنی گیاه برنج به ظرفیت نیتروژن در گیاه به ویژه نیتروژن محلول در ساقه بستگی دارد. همچنین *یاماموتو* و همکاران (*Yamamoto et al.*) ابراز داشت که کاهش میزان نیتروژن مصرفی باعث کاهش پنجه‌زنی در برنج گردید. در سطوح پایین نیتروژن، تراکم‌های بالای علف‌هرز سوروف بطور معنی‌داری تعداد پنجه در بوته برنج را کاهش داد و در سطوح بالای کود نیتروژن، تراکم‌های پایین‌تر علف‌هرز سوروف بطور معنی‌داری تعداد پنجه را کاهش دادند.

دلیل این امر می‌تواند مربوط به این باشد که در سطوح پایین نیتروژن مصرفی، رقابت ابتدا بر سر جذب نیتروژن و عناصر غذایی ایجاد می‌شود و علف‌های هرز با رشد بیشتر باعث کاهش تعداد پنجه در برنج می‌گردند و در سطوح بالای نیتروژن رقابت برای نور ایجاد می‌شود. حداکثر تعداد پنجه در تیمار بدون علف‌هرز سوروف و فاصله کاشت ۲۵×۲۵ سانتیمتر بوته‌های برنج از یکدیگر و حداقل تعداد پنجه در تراکم ۴۰ بوته علف‌هرز سوروف در مترمربع و فاصله کاشت ۲۰×۲۰ سانتیمتر بوته‌های برنج از یکدیگر بدست آمد (جدول ۲). نتایج حاصل از آزمون دانکن نشان داد که افزایش فاصله کاشت از ۲۰×۲۰ به ۲۵×۲۵ سانتیمتر در تمام تراکم‌های سوروف در مترمربع تعداد پنجه را بطور معنی‌داری افزایش داد به استثناء تراکم ۴۰ بوته علف‌هرز که خود بیانگر این است که وجود این تعداد علف‌هرز اثر افزایش فاصله کاشت را خنثی نموده و مانع از افزایش تعداد پنجه در برنج گردیده است.

جدول ۲- اثر بر همکنش تراکم علف هرز سوروف و فاصله کاشت بر تعداد پنجه برنج

Table 2. Interaction effect of weed density and plant spacing on rice tiller number

MEAN	فاصله کاشت (سانتیمتر)		تراکم سوروف
	25×25	20×20	(بوته در متر مربع) weed density (plant/m ²)
20.8A	22.2aA	19.4 bA	0
18.9B	20.7aAB	17.1bB	10
18.1B	19.8aBC	16.5bBC	20
16.5C	17.8aCD	15.1bBC	30
15.2C	15aD	14.4 aC	40
	19.3a	16.5b	MEAN

میانگین‌های دارای حروف مشابه کوچک در هر ردیف و حروف مشابه بزرگ در هر ستون براساس آزمون دانکن (5%) اختلاف معنی‌داری ندارند.

Means with similar small letters within each row and similar large letters within each column are not significantly different (Duncan5%).

تعداد پانیکول

حداکثر تعداد پانیکول در بوته برنج در تیمار بدون علف‌هرز و ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار و حداقل تعداد پانیکول در بوته برنج در تراکم ۴۰ بوته علف‌هرز سوروف در مترمربع و تیمار بدون کود نیتروژن بدست آمد (جدول ۳). نتایج حاصل از آزمون دانکن نشان داد که در

هر میزانی از کود نیتروژن با افزایش تراکم علف‌هرز، تعداد پانیکول کاهش پیدا کرد و در میزان صفر و ۱۰ بوته علف‌هرز در میزان بالای کود نیتروژن تعداد پانیکول بطور معنی‌داری افزایش یافت و در تراکم‌های بالاتر علف‌هرز مصرف بالای کود نیتروژن (۱۲۰ کیلوگرم در هکتار) باعث کاهش تعداد پانیکول در بوته شده است. با افزایش میزان نیتروژن مصرفی در هکتار، تعداد پانیکول در بوته برنج بطور معنی‌داری افزایش یافت و در میزان ۸۰ در مقایسه با ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. به عبارت دیگر افزایش کود نیتروژن از ۸۰ به ۱۲۰ کیلوگرم باعث کاهش کارایی کود نیتروژن گردید (جدول ۳). این موضوع با نتایج ونگریس و همکاران (Vengris *et al.*) مطابقت دارد که سطوح بالای کود قادر به رفع اثرات رقابت علف‌هرز نیست. نودا (Noda) طی آزمایشی دریافت که رقابت سوروف با برنج در مرحله پنجه‌زنی باعث کاهش تعداد پانیکول و پنجه گیاه گردید. واگ و تورات (Wagh & Thorat) دریافتند که افزایش کود نیتروژن بطور معنی‌داری تعداد پانیکول در واحد سطح را افزایش داد.

جدول ۳- اثر بر همکنش تراکم علف‌هرز سوروف و نیتروژن بر تعداد پانیکول برنج

Table 3. Interaction effect of weed density and nitrogen on rice panicle number.

MEAN	نیتروژن (کیلوگرم در هکتار) Nitrogen (kg/ha)				تراکم ژغال (بوته در متر مربع) weed density (plant/m ²)
	120	80	40	0	
14.47A	15.8aA	15.2abA	13bA	13.52bA	0
13.65A	14.8aA	14.2aAB	11.6bAB	13.4abA	10
12.72B	12.4aB	13.1aB	12aAB	12aAB	20
11.9B	13.2aB	12.6abB	10.8bAB	12.2aA	30
10.79C	11.7abB	12.9aB	9.8bB	10.1bB	40
	13.71a	13.76a	12.33b	11c	MEAN

میانگین‌های دارای حروف مشابه کوچک در هر ردیف و حروف مشابه بزرگ در هر ستون براساس آزمون دانکن (۵٪) اختلاف معنی‌داری ندارند.

Means with similar small letters within each row and similar large letters within each column are not significantly different (Duncan5%).

تعداد دانه در بوته

Archive of SID

حداکثر تعداد دانه در بوته در تیمار بدون سوروف و فاصله کاشت ۲۵×۲۵ سانتیمتر و حداقل آن در تراکم ۴۰ بوته علف‌هرز سوروف و فاصله کاشت ۲۰×۲۰ سانتیمتر بدست آمد (جدول ۴). نتایج حاصل از آزمون دانکن نشان داد در تمام تراکم‌های علف‌هرز تعداد دانه در بوته در فواصل مختلف با یکدیگر اختلاف معنی‌داری دارند. در فاصله کاشت ۲۰×۲۰ سانتیمتر فقط تراکم ۴۰ بوته علف‌هرز باعث ایجاد اختلاف معنی‌داری در تعداد دانه در بوته برنج گردید. در فاصله بیشتر افزایش هر ۲۰ بوته علف‌هرز باعث معنی‌دار شدن اختلاف تعداد دانه در بوته برنج شد (جدول ۴). بلاک شاو (Blackshaw) گزارش نمود که افت عملکرد دانه گندم براساس سایه‌اندازی می‌تواند به دلیل کاهش باروری گلچه‌ها، کاهش تعداد دانه در پانیکول و یا کاهش وزن دانه باشد. سام و همکاران (Sam *et al.*) طی آزمایشی دریافتند که کاهش عملکرد دانه برنج در تداخل با علف‌هرز برنج قرمز مربوط به تعداد دانه در پانیکول و طول پانیکول بوده است.

جدول ۴- اثر برهمکنش تراکم علف‌هرز سوروف و فاصله کاشت بر تعداد دانه در بوته برنج

Table 4. Interaction effect of weed density and plant spacing on rice seed number

MEAN	فاصله کاشت (سانتیمتر) plant spacing(cm)		تراکم سوروف (بوته در مترمربع)
	25×25	20×20	Weed density (plant/m ²)
1146.8A	1406.5 aA	887bA	0
1080AB	1284.7 aAB	873.bA	10
994.25BC	1203.5aB	785Ba	20
916CD	1106aBC	726Ba	30
837.75D	1011aC	664bB	40
	1202.7a	787.2b	MEAN

میانگین‌های دارای حروف مشابه کوچک در هر ردیف و حروف مشابه بزرگ در هر ستون براساس آزمون دانکن (۵٪) اختلاف معنی‌داری ندارند.

Means with similar small letters within each row and similar large letters within each column are not significantly different (Duncan5%).

عملکرد بیولوژیک برنج

حداکثر عملکرد بیولوژیک در واحد سطح در برهمکنش میزان ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن و بدون سوروف و حداقل عملکرد بیولوژیک در واحد سطح در برهمکنش تیمار بدون کود نیتروژن و تراکم ۴۰ بوته علف‌هرز سوروف بدست آمد (جدول ۵). نتایج حاصل از آزمون دانکن نشان داد که عملکرد بیولوژیک گیاه برنج در تراکم‌های بالای سوروف در میزان ۸۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار به حداکثر خود رسید که با افزایش کود به ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار، عملکرد بیولوژیک برنج کاهش یافت و این کاهش در تراکم ۴۰ بوته در سطوح ۸۰ و ۱۲۰ و حتی با ۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار اختلاف معنی‌داری نشان داد. با افزایش کود نیتروژن از ۸۰ به ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار عملکرد بیولوژیک کاهش یافت (جدول ۵).

جدول ۵- اثر برهمکنش تراکم علف‌هرز سوروف و نیتروژن بر عملکرد بیولوژیک برنج (کیلوگرم در هکتار)

Table 5. Interaction effect of weed density and nitrogen on rice biological yield (kg/ha)

MEAN	نیتروژن (کیلوگرم در هکتار) Nitrogen (kg/ha)				تراکم سوروف (بوته در مترمربع) Weed density (plant/m ²)
	120	80	40	0	
7582A	8760aA	7385aA	8434bA	5750bA	0
7010AB	8471aA	7755 aA	6490aB	5360bAB	10
6650B	7095aAB	6862 aA	6543aB	6127aA	20
6813B	7100abAB	8429 aA	5897bB	5819bA	30
5477C	5766bB	8377 aA	3997cC	3770cB	40
	7440a	7762ab	6273bc	5365c	MEAN

میانگین‌های دارای حروف مشابه کوچک در هر ردیف و حروف مشابه بزرگ در هر ستون براساس آزمون دانکن (۵٪) اختلاف معنی‌داری ندارند.

Means with similar small letters within each row and similar large letters within each column are not significantly different (Duncan5%).

علت این امر استفاده بیشتر علف‌هرز از نیتروژن اضافی و در نتیجه کاهش کارایی کود نیتروژن می‌تواند باشد. افزایش کود نیتروژن از صفر به ۸۰ کیلوگرم بطور معنی‌داری عملکرد بیولوژیک برنج را در واحد سطح افزایش داد. بکارگیری نیتروژن در غلات عموماً "عملکرد بیولوژیک را افزایش می‌دهد. واگ و تورات (Wagh & Thorat) طی آزمایشی دریافتند که تقسیم کود نیتروژن عملکرد دانه و بیولوژیک را بطور معنی‌دار افزایش می‌دهد. عملکرد

بیولوژیک ضریب همبستگی خوبی با عملکرد دانه داشت ($r=0.54^{**}$). بالیان و همکاران (Balyan et al.) طی آزمایشی دریافتند که تجمع ماده خشک در ارقام مختلف گندم در اثر رقابت یولاف وحشی کاهش می‌یابد. گاریتی و همکاران (Garrity et al.) طی آزمایشی با ارقام برنج نشان دادند که وزن خشک و LAI محصول برنج قویترین ارتباط منفی را با وزن خشک علف‌هرز داشت. آنها ابراز داشتند که تعداد پنجه ارتباطی با وزن خشک علف‌هرز نداشت.

عملکرد دانه

حداکثر عملکرد دانه در میزان ۸۰ کیلوگرم نی‌تروژن در هکتار و بدون سوروف و حداقل عملکرد دانه برنج در تیمار بدون کود نی‌تروژن و تراکم ۴۰ بوته علف‌هرز در متر مربع بدست آمد (جدول ۶). افزایش تراکم علف‌هرز از صفر به ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ بوته در متر مربع، عملکرد دانه برنج را بطور معنی‌داری کاهش داد. نتایج حاصل از آزمون دانکن نشان داد که در هر میزان از کود نی‌تروژن، میزان عملکرد دانه برنج با افزایش تراکم علف‌هرز کاهش پیدا می‌کند. با افزایش میزان کود نی‌تروژن، مقدار عملکرد دانه برنج در مترمربع افزایش پیدا نمود (جدول ۶). عملکرد دانه ضریب همبستگی خوبی با تعداد پانیکول در بوته ($r=0.45^{**}$) و تعداد دانه در بوته ($r=0.428^{**}$) داشت. اسمیت (Smith) نیز دریافت با افزایش تراکم سوروف، عملکرد دانه برنج کاهش می‌یابد. بیسواس و بهاتاچاریا (Biswas & Bhattacharya) نشان دادند با افزایش کود نی‌تروژن عملکرد شلتوک افزایش پیدا می‌کند. افزایش میزان کود نی‌تروژن از ۸۰ به ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار باعث کاهش عملکرد دانه برنج شد اما این اختلاف معنی‌دار نبود. با افزایش تراکم علف‌هرز در سطوح مذکور، عملکرد دانه کاهش بیشتری پیدا می‌کند. این بیانگر این موضوع می‌باشد که در سطوح مصرف بالای کود نی‌تروژن، علف‌های هرز سوء استفاده بیشتری از کود نی‌تروژن در مقایسه با گیاه برنج نشان داده و عملاً "با رقابت برای جذب نی‌تروژن بر روی گیاه برنج اثر سوء گذاشته و عملکرد برنج را کاهش داده است (جدول ۵). بیسواس وستار (Biswas & Sattar) طی آزمایشی ابراز داشتند، کارایی استفاده از نی‌تروژن در زمان رقابت برنج با علف‌هرز کاهش یافت و با افزایش تراکم علف‌هرز، برنج نی‌تروژن کمتری و علف‌هرز نی‌تروژن بیشتری جذب نمود که باعث کاهش بیشتر عملکرد گردید. ونگریس و همکاران

(Vengris *et al.*) طی آزمایشی ابراز داشتند که سطوح بالای کود قادر به برطرف کردن اثرات رقابت علف‌هرز نمی باشد. در مقابل بلاکمن و تمپلمن نشان دادند که سطوح بالای کود قادر است عملکرد گیاه زراعی، در محیط آلوده به علف‌هرز اصلاح نماید.

جدول ۶- اثر برهمکنش تراکم علف‌هرز سوروف و نیتروژن بر عملکرد دانه برنج (کیلوگرم در هکتار)

Table 6 Interaction effect of weed density and nitrogen on rice seed yield (kg/ha)

MEAN	نیتروژن (کیلوگرم در هکتار)				تراکم سوروف
	Nitrogen (kg/ha)				(بوته درمتر مربع)
	120	80	40	0	Weed density (plant/m ²)
4328A	4625aA	4730aA	4382aA	3573bA	0
4005B	4266aAB	4365 aAB	4115aA	3273bAB	10
3352C	3708aBC	3802 aBC	2964bB	2927bBC	20
3072D	3414aCD	3482 aC	2996bB	2399bCD	30
2587E	2997aD	3324 aC	2114bC	1913bD	40
	3802a	3941a	3314b	2818c	MEAN

میانگین‌های دارای حروف مشابه کوچک در هر ردیف و حروف مشابه بزرگ در هر ستون براساس آزمون دانکن (۵٪) اختلاف معنی‌داری ندارند.

Means with similar small letters within each row and similar large letters within each column are not significantly different (Duncan5%).

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (29-31) متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نگارنده: سیدعبدالرضا کاظمینی و حسین غدیری، بخش زراعت و اصلاح نباتات
دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز